

Kántor Zsolt

Az intuíció iránytűje

Darko Daničić Szorongásához

Andante. A föld egy lélek, mindenre emlékszik.
A *Nelagodnost*-ra, a szavak ösvényeire,
Amelyek kivezetnek (exegézis) a nihil
És a káosz kockacsendjéből. Adagio.
A mnemotechnika kényszeríti az éjszaka bábjait.
Ne parádézzanak elégedett önmagukkal!
Az összes közszereplő démonúzásra szorul.
Az özvegyek és árvák ügye megint
A költőkre és a filozófusokra hárult.
Mi meg szavakkal kezeljük a fájdalmat,
Nyelvvel a sebeket.
Jó dolog, hogy sztrádákat építenek,
Stadionokat, üvegből és fémből, székházakat.
De a múlt bűneit visszanyeli a közjó.
Jó mondat, politikai költészet.
Én, mint volt kommunista, megtértem Istenhez.
Higgyen bárki bármit, megtaláltam a gondolkodásmódot,
Hát nincs-e jogom hinni abban, ami láthatatlan?
És erősebbnek tudni a túlnan kezeit,
Mint a gonosz angyal szorítását.
Igen. A vér megtisztította a szellemet.
És Ábel vérénél is jobbat beszél.
A szabadság odaát van.